

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010781
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718010781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovaného H.. Q. Z., za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.12.2019, sp. zn. 3T/166/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu u obžalovaného 1/ H.. Q. Z. vo výroku o treste zákazu činnosti.

Rozhodujúc sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného 1/ H.. Q. Z., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., V. XXXX/XX,

o d s u d z u j e

podľa § 61 ods. 6 Tr. zák. na trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku a prokuristu právnickej osoby vo výmere 6 (šesť) rokov.

Výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu sa ponecháva n e d o t k n u t ý.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen uznal obžalovaného 1/ H.. Q. Z. rozsudkom zo dňa 16.12.2019, sp. zn. 3T/166/2018 vinným zo spáchania v bode 1/ zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako zodpovedná osoba oprávnená konať v mene obchodnej spoločnosti TUX s.r.o., Nám. SNP 6/11, 960 01 Zvolen, DIČ: 2022810878, IČDPH: SK2022810878, IČO: 44 558 961, registrovanej na Daňovom úrade Banská Bystrica, pobočka Zvolen na dani z príjmov právnickej osoby, dani zo závislej činnosti a dani z motorových vozidiel od 29.04.2009 a ako mesačný platca DPH od 27.01.2010

1./

dňa 09.08.2016 podal dodatočné daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2016, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 27 287,68 Eur, s lehotou splatnosti dňa 30.09.2016, vykonal len čiastočnú úhradu vo výške 2 255,58 € a z deklarovanej vlastnej daňovej povinnosti neodviedol daň z pridanej hodnoty vo výške 25 032,10 Eur, hoci túto vybral za mesiac február 2016 podľa zabezpečeného znaleckého posudku z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia účtovníctva a daňovníctva v plnej

výške podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, čím neodvedením dane spôsobil skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica, pobočka Zvolen, J. Kozáčeka 2180/38, 960 99 Zvolen o sumu 25 032,10 Eur,

2./

dňa 27.03.2017 podal daňové priznanie k DPH za zdaňovacie obdobie február 2017, v ktorom vykázal vlastnú daňovú povinnosť vo výške 654,86 Eur, s lehotou splatnosti dňa 27.03.2017, z ktorej neodviedol daň z pridanej hodnoty vo výške 320 Eur, hoci túto vybral za mesiac február 2017 podľa zabezpečeného znaleckého posudku z odboru ekonómie a manažmentu, odvetvia účtovníctva a daňovníctva vo výške 320 € podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, čím neodvedením dane spôsobil skrátenie príjmov Štátneho rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica, pobočka Zvolen, J. Kozáčeka 2180/38, 960 99 Zvolen o sumu 320 Eur,

3./

neuhradil Daňovému úradu Banská Bystrica, pobočka Zvolen daň z príjmov právnickej osoby, priznanú v daňovom priznaní DPPO za zdaňovacie obdobie roka 2015 vo výške 2 880 Eur, ktoré bolo podané dňa 29.06.2016, s lehotou splatnosti 30.06.2016, čím spôsobil štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky v zastúpení Daňovým úradom Banská Bystrica, pobočka Zvolen, J. Kozáčeka 2180/38, 960 99 Zvolen skrátenie príjmu vo výške 2 880 Eur.

Za to obžalovanému uložil podľa § 277 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, výkon ktorého mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 52 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní štyroch rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu uložil aj povinnosť - príkaz zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Podľa § 61 ods. 6 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti vykonávať postavenie zodpovednej osoby v právnickej osobe v trvaní šesť rokov. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t. j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný H. Q. Z., a to najskôr stručným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu zo dňa 20.12.2020, doručeným okresnému súdu v rovnaký deň s tým, že toto smeruje výlučne proti výroku o treste zákazu činnosti. Takto podané odvolanie následne opäť prostredníctvom obhajcu zdôvodnil ďalším písomným podaním zo dňa 09.03.2020, doručeným okresnému súdu dňa 10.03.2020. V jeho dôvodoch namietal uloženie mu v rozpore so zákonom prvostupňovým súdom trestu zákazu činnosti vykonávať postavenie zodpovednej osoby v právnickej osobe, v tejto časti považuje napadnuté rozhodnutie za nulité. Poukazoval na to, že hoci zákon ukladať tohto druhu trestu neviaže na žiadne osobitné podmienky, explicitne vymedzuje obsah a rozsah zakázaných činností. Tými sú výkon zamestnania, povolania, funkcie, ďalej výkon činnosti vyžadujúcej osobitné povolenie alebo upravenej osobitným predpisom.

Má za to, že výkon postavenia nie je možné subsumovať pod činnosti, ktoré možno zakázať uložením trestu zákazu činnosti. Výkon postavenia činnosťou vôbec nie je. Z obsahu zákazu nevyplýva, ktorej konkrétnej osoby alebo osôb sa predmetný zákaz týka. Vo všeobecnosti každá osoba, ktorá participuje na činnosti právnickej osoby, je osobou zodpovednou. Zodpovednými bez pochybností sú štatutárni zástupcovia, prokuristi, splnomocnenci, zodpovednými sú aj zamestnanci alebo osoby participujúce na činnosti právnickej osoby v inom ako pracovnoprávnom vzťahu. V konflikte s uvedeným je výrok rozsudku prvostupňového súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia zamestnať sa. Postavenie zamestnanca v právnickej osobe je tiež spojené so zodpovednosťou, tieto výroky sa preto vzájomne vylučujú.

V ďalšom poukazuje a zaoberá sa zásadou nulla poena sine lege vyjadrenej v § 34 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len vo výmere ustanovenej v zákone. Prvostupňový súd pochybil, keď mu uložil trest zákazu činnosti výkonu postavenia, pričom zákon uloženie takéhoto trestu neumožňuje. Súd pochybil aj v tom, že zákazom postihol neurčitý a neurčiteľný okruh osôb. Z trestného a ani iného zákona nevyplýva, kto sú zodpovedné osoby v právnickej osobe. Takto uložený trest považuje za nevykonateľný, a preto nulitný.

Záverom navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok odvolaním v napadnutej časti podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b) a d) Tr. por. zrušil a nakoľko platí zákaz reformatio in peius a odvolanie podal výlučne on, nie je možné nahrádzať nulitný a nevykonateľný výrok o treste iným výrokom.

Na verejnom zasadnutí obhajca zotrval na dôvodoch uvedených v písomnom vyhotovení odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti vykonávať postavenie zodpovednej osoby v právnickej osobe zrušil.

Krajský prokurátor ponechal rozhodnutie o odvolaní obžalovaného na zváženie senátu s tým, že prichádza do úvahy i zrušenie napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa zákazu činnosti a v tejto súvislosti je možné, aby krajský súd rozhodol vo veci sám.

Obžalovaný sa stotožnil s návrhom svojho obhajcu.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne. Primárne je nutné konštatovať, že u obžalovaného 1/ H.. Q. Z. skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, taktiež jeho právna kvalifikácia v bode 1/ ako zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., v bode 2/ ako prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ ako prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Tr. zák., bola v súlade so zákonom, keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe, pričom následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal kladne, „áno“, preto okresný súd po procesnom postupe podľa § 257 ods. 7 Tr. por. jeho vyhlásenie uznesením prijal. Nakoľko výrok o vine už nebol napadnuteľný odvolaním, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol uložený obžalovanému H.. Q. Z., v tejto súvislosti súd prvého stupňa dôvodil predovšetkým tým, že pri úvahách o druhu a výmere trestu sa riadil ustanoveniami § 34 Tr. zák. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere 4 rokov. Namiesto bolo aj uloženie povinnosti obžalovanému spočívajúcej v príkaze, aby sa v priebehu skúšobnej doby zamestnal alebo sa preukázateľne uchádzal o zamestnanie. Okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol podľa Trestného zákona povinný prihliadnuť, v zmysle ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, zhodnotil aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Správne konštatoval, že u obžalovaného existovali dve poľahčujúce okolnosti, a to, že sa k trestným činom priznal a úprimne ich oľutoval (ust. § 36 písm. l) Tr. zák.) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (ust. § 36 písm. n) Tr. zák.). Súčasne okresný súd správne zistil aj existenciu jednej prítiažujúcej okolnosti, a to, že spáchal viac trestných činov, konkrétne tri (ust. § 37 písm. h) Tr. zák.). Keďže pomer poľahčujúcich okolností prevažoval nad prítiažujúcimi (2:1), znižovala sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-inu (ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.), teda súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody za najprísnejší zo zbierajúcich sa trestných činov, a to za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody na 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil s poukazom na ustanovenie § 61 ods. 6 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti, pretože tento trest bol obžalovanému, ktorého odsudzoval za trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 2 <. Tr. zák. povinný ukladať, a to v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 2 Tr. zák., t. j. od 5 rokov a 6 mesiacov až na 10 rokov.

Pokiaľ však okresný súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti, a to vykonávať postavenie zodpovednej osoby v právnickej osobe, v tejto súvislosti nepostupoval správne, nakoľko vzhľadom na široko koncipované, bližšie nešpecifikované postavenie zodpovednej osoby v právnickej osobe, by takto uložený trest zákazu činnosti bol neprimerane prísny a tiež aj v konflikte s povinnosťou uloženou obžalovanému podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák., spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Krajský súd sa v tejto časti stotožnil s dôvodnou

argumentáciou obžalovaného v písomných dôvodoch jeho odvolania, keď vo všeobecnosti každá osoba participujúca na činnosti právnickej osoby, je osobou zodpovednou. Zodpovednými v právnickej osobe sú štatutárni zástupcovia, prokuristi, splnomocnenci, ale aj zamestnanci (podľa ich zaradenia a obsahu pracovnej náplne) alebo osoby participujúce na činnosti právnickej osoby v inom ako pracovnoprávnom vzťahu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd v dôsledku odvolania obžalovaného, zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v prospech obžalovaného vo výroku o treste zákazu činnosti a uložil mu s poukazom na ustanovenie § 61 ods. 6 Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu, člena dozorného orgánu, vedúceho organizačnej zložky podniku a prokuristu právnickej osoby pri dolnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby vo výmere 6 rokov.

Uložený trest ako celok obsahuje v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, taktiež postačuje na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedá aj všetkým ďalším ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.